

Gönlümle Hesaplaşma

– Afet Kırat · 15 Ağustos 2011

Bir kahır perdeledi susturulmuş sevdamı
Kararmış anıların sırtında ecel mi var?
Hak etmedi mi dersin geçmiş zaman idamı?
Bu suçun arkasında yaren mi var el mi var?
Âminsiz dualardan aşk dilendin ey gönül
Hasretin kundağında çok belendin ey gönül!

Vuslatına söz vermiş kurbanlık dileklerim
Veda etti sessizce dumanlı gecelerde
İmkânsız olsa bile umut ile beklerim
Adını sayıklarım ak düşmüş hecelerde.
Kaybolan selamına gönül koydum ey gönül
Yatağının başına bir gül koydum ey gönül!

Yarası kabuk tutmuş anıları kanattım
Tuz bastım üzerine ezdim yaktım kavurdum
Tatmadığım acıyı bu gece yine tattım
Recmettim gülüşümü küllerini savurdum.
Kan demledim içimde alıp içtim ey gönül
Yağmursuz meralardan çile biçtim ey gönül!

Eyvahım yıkanırken toz ve boran içinde
Çarmıhlara gerilmiş bir sevda taşıyorum
Duygularım yenildi öfke de bitti kin de
Anılara saklandım seninle yaşıyorum.
Kan kokan ninnilerle düşe daldın ey gönül
Uçup gitti her şeyim bir sen kaldın ey gönül!

İçimdeki bu deprem yalnız senin eserin
Fay kırıldı ruhumda sekiz on şiddetinden
Uçurumlar açıldı önümdeki yar derin
Yıkıldı bütün dünyam sunduğun afetinden.
Ne haldeyim diyerek etme merak ey gönül
Huzur ile yatayım rahat bırak ey gönül!